

[GĘDZIECKI *ai*

A sg n gędziecki(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Służący do grania:

Wyrażenie: »naczynie gędzieckie« = instrument muzyczny: bywają z niego [cyprysu] defki abo tarcice woniające z ktorich czynią naczynie gędzieczłkie. Cresc 1549 269 (Linde).

Cf **GĘDZIEBNY**

KW